

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, din 14 mai 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Salagor Petru .....

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 26.01.2021 – 14.05.2021;

Instanța de apel: 21.06.2021 – 13.12.2021;

Instanța de recurs: 28.02.2022 – 30.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova, din 14 mai 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Salagor Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 187 alin.(2) lit. d), e) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 82 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe o perioadă de 4 (patru) ani, în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că la data de 13.04.2020, în jurul orelor 03:30, Salagor Petru, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria cetățeanului Cioinac Dumitru, situată în sat. XXXXXXXX r-l Leova, unde din coteț a sustras un cucoș la preț de 200 lei, pe care l-a pus într-un sac.

Fiind observat de partea vătămată Cioinac Dumitru la ieșire din coteț, Salagor Petru acționând cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei

persoane, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu sacul în regiunea capului și două lovituri cu pumnul în regiunea feții și a fugit spre poartă intenționând să iasă din gospodărie, ținând în mână sacul în care se afla cucoșul sustras, însă nu a reușit să iasă pe motiv că poarta era încuiată.

În continuare Salagor Petru a fugit prin ogradă căutând altă ieșire din gospodărie. Fiind ajuns de partea vătămată Cioinac Dumitru, Salagor Petru, acționând cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, din nou i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnul și cu sacul în regiunea feții și capului. Apoi, lăsând sacul jos, Salagor Petru, l-a apucat cu o mână de gât, iar cu alta i-a astupat gura și nasul, la ce Cioinac Dumitru, l-a mușcat pe Salagor Petru de degetul doi al mâinii stângi. În continuarea acțiunilor sale criminale, Salagor Petru a luat sacul în care se afla cucoșul sustras și a fugit din gospodărie, sărind gardul de plasă din spatele gospodăriei.

Conform concluziilor raportului de constatare medico-legală nr. 202022P0122 din 16.04.2020, la Cioinac Dumitru s-au constatat leziuni corporale externe: excoriații pe nas, buza superioară, brațul drept, secționarea parțială a marginii unghiei degetului III a mâinii stângi, echimoză pe coapsa dreaptă-leziuni care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent s-au la lovire de acesta, cu aproximativ de 12 ore înainte de examinare, posibil în timpul și circumstanțele indicate în solicitare. Leziunile menționate nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu, în comun se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Fapta incriminată inculpatului Pascaru Gheorghe a fost încadrată în baza art. 187 alin. (2) lit. d) și e) Codul penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, apel a declarat avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Salagor Petru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri în acest sens, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse penale mai blânde.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță a apreciat în mod eronat imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Salagor Petru, individualizând astfel injust pedeapsa penală aplicată acestuia.

A invocat că deși partea apărării nu contestă aspectele vizând constatarea culpei inculpatului vizând infracțiunea pentru care este judecat penal și calificarea juridică a acestora, totuși consideră că prima instanță, contrar rigorilor art. 75-78 Cod penal, în mod pripit a ajuns la concluzia aplicării pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani numitului Salagor Petru, fără a examina just posibilitatea aplicării unei pedepse mai

blânde acestuia, aplicând acestuia o pedeapsă disproporționat de aspră, care este inechitabilă prin prisma art. 61 Cod penal, impunându-se în acest aspect intervenția instanței de apel.

Inculpatul este învinuit pentru comiterea unei infracțiuni grave, contra patrimoniului, al cărui pericol social este net-inferior altor categorii de infracțiuni.

Având în vedere faptul că prezenta cauză penală a fost examinată conform rigorilor art. 364¹ Cod de procedură, consideră că limitele (maxime și minime) ale pedepsei sub formă de închisoare, urmează a fi reduse cu 1/3, deci limitele de pedeapsă sub formă de închisoare în acest sens, vor fi de la 3 ani și 4 luni la 4 ani și 8 luni de închisoare. Aplicând rigorile art. 82 alin. (2) Cod penal, rezultă că pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului nu poate fi mai mică de 1/3 din maximul pedepsei stabilite de lege, deci nu poate fi mai mică de 1 an 6 luni și 27 zile de închisoare. Consideră că limitele de pedeapsă în cazul inculpatului Salagor Petru vor fi de la 1 an 6 luni și 27 zile la 4 ani și 8 luni de închisoare.

Având în vedere circumstanțele factice ale cauzei, susține că în privința inculpatului există circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, deoarece acesta a dat dovadă de căință sinceră pentru comiterea infracțiunii incriminate. La fel, prin prisma art. 76 Cod penal urmau a fi apreciate ca circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale și comiterea infracțiunii vizate din motive legate de necesitatea întreținerii personale (lipsa hranei) în cazul inculpatului.

De asemenea, având în vedere personalitatea inculpatului, situația sa familială, prezența circumstanțelor atenuate la individualizarea pedepsei penale vizate, ținând cont de art. 61 Cod penal, consideră că sarcinile pedepsei penale pot fi atinse în privința acestuia prin aplicarea pedepsei minime prevăzută de lege (sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni și 27 zile, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis). Or pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, care depășește de aproape 3 ori minimul expus de lege, este una disproporționat de aspră.

A menționat că atât în cadrul urmăririi penale dar și în cadrul judecării cauzei inculpatul Salagor Petru a dat dovadă de căință pentru infracțiunile comise. Inculpatul a menționat clar că îi pare foarte rău de infracțiunile comise și că va evita pe viitor încălcarea legislației penale. De asemenea, inculpatul a depus o cerere privind examinarea cauzei penale vizate în procedură specială, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Susține că sentința contestată a fost pronunțată fără a argumenta imposibilitatea aplicării unei pedepse mai aproape de minimul prevăzut de lege, deși o astfel de soluție a fost expusă în pledoariile apărătorului și expunerea inculpatului or, garanțiile implicite ale art. 6 § 1 ale CEDO includ obligația de a motiva hotărârile

judecătorești.

La caz, consideră că nu este echitabilă în sensul art. 61 Cod penal aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în cuantum de 4 ani. Inculpatul, care se află deja în detenție, deci a conștientizat despre inadmisibilitatea comportamentului său dar și despre necesitatea corectării conduitei sale pe marginea pedepsei aplicate, fapt care atestă că acesta deja a pornit pe calea corijării comportamentului său. Astfel, relevă că pedeapsa penală vizată, și din punct de vedere moral și psihologic deja a creat o mare povară sufletească pentru inculpat, care pe lângă faptul că a fost rupt de familia sa mai este nevoit să suporte și efectele grele pentru starea familiei sale pe care le comportă pedeapsa sa.

A indicat că toate aceste aspecte, privite în cumul dovedesc clar despre posibilitatea reală de aplicare la caz a pedepsei penale sub formă de închisoare în mărime aproape de minimul stabilit de lege. Partea apărării accentuează asupra rigorilor privind individualizarea pedepsei penale care derivă din prevederile art. 75 - 88 Cod penal, conform cărora pedeapsa penală nu urmează să cauzeze limitări sau îngrădiri drepturilor persoanelor condamnate, decât în măsura în care alte măsuri de pedeapsă nu vor asigura realizarea sarcinilor pedepsei penale stabilite de legislația penală.

În același sens, deși partea apărării este de acord în totalitate cu aspectele privind calificarea faptei, circumstanțele de fapt ale speței etc. expuse de prima instanță conform art. 385 Cod de procedură penală - totuși prima instanță a apreciat pripit necesitatea aplicării față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare aproape de maximul stabilit de lege - urmând ca instanța de apel dând valență criteriilor privind individualizarea pedepsei penale, casând parțial sentința atacată în această parte să aplice față de inculpatul Salagor Petru o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 decembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Salagor Petru fiind menținută sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Leova din 14 mai 2021, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Salagor Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a reținut că atât urmărirea penală, cât și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

S-a conchis că vinovăția inculpatului Salagor Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, s-a stabilit atât în

cadrul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, cât și în cadrul examinării apelului, fiind dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, faptele lui conținând în întregime semnele calificative ale infracțiunilor incriminate.

De asemenea, instanța de apel a apreciat drept corectă constatarea instanței de fond privind faptul că inculpatul a comis anterior o infracțiune deosebit de gravă, fiind astfel în fața unei recidive periculoase, concluzie ce este în concordanță cu prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, conform prevederilor art. 82 alin. (1) și (2) Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sânt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracțiune în Partea specială a prezentului cod.

Așa cum, prin sentința Judecătorei Leova din 04 februarie 2009, Salagor Petru a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4), cu aplicarea art. 85 Cod penal și cu aplicarea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătorei Leova din 24 septembrie 2007, stabilindu-i definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani cu executarea în penitenciar de tip închis. (f.d.119-120)

Prin decizia Colegiului Judiciar al Curții de apel Cahul din 06 august 2009, a fost casată parțial sentința Judecătorei Leova din 04 februarie 2009, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Salagor Petru a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 09 ani închisoare. În conformitate cu art. 85 Cod penal a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința judecătorei Leova din 24 septembrie 2007, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 iulie 2011, a fost decalat inadmisibil recursul înaintat de către Salagor Ana în interesele condamnatului Salagor Petru împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06.08.2009. (f.d.121-123; f.d.124-126)

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Salagor Petru, instanța de fond a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de acesta face parte din categoria celor grave (art. 16 alin. (4) Cod penal), de personalitatea vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale acestui, etc, iar alegațiile părții apărării precum că „Aplicând rigorile art. 82 alin. (2) Cod penal supra citat, rezultă că

pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului nu poate fi mai mică de 1-3 din maximul pedepsei stabilite de lege, deci nu poate fi mai mică de 1 an 6 luni și 27 zile de închisoare.”, instanța de apel le-a respins ca fiind vădit incorecte.

S-a apreciat că corectarea inculpatului Salagor Petru, ca scop al legii penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății, urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse, ceea ce în speță nu a fost stabilit.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Salagor Petru, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența pct. 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Cimișlia, sediul Leova, din 14 mai 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 decembrie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei și cu aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse penale mai blânde.

În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a apreciat eronat imposibilitatea aplicării unei pedepse penale mai blânde;

- similar instanței de fond, instanța de apel a individualizat eronat pedeapsa aplicată inculpatului;

- la aplicarea pedepsei penale instanța a ignorat prevederile art. 61, 75-78 Cod penal;

- pedeapsa aplicată este inechitabilă și contrară principiului umanismului;

- la aplicarea pedepsei penale instanțele de judecată nu au luat în considerație circumstanțele personale ale inculpatului, căința sinceră a acestuia și prezența unei circumstanțe atenuante, care urma să fie reținută ca atare, precum motivul comiterii infracțiunii legat de necesitatea întreținerii personale (lipsa hranei);

- prin aplicarea cumulativă a rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 82 alin. (2) Cod penal, rezultă limitele de pedeapsă în cazul inculpatului, care potrivit apărătorului urmează a fi 1 an 6 luni 27 zile la 4 ani și 8 luni închisoare;

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțelege cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Salagor Petru pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, Cod penal.

Colegiul conchide că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Salagor Petru a săvârșit infracțiunea imputată lui, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că, pedeapsa este una neechitabilă și prea aspră ținând cont de faptul că a recunoscut vina și că a comis infracțiunea din motive legate de necesitatea întreținerii personale (lipsa hranei), Colegiul notează că instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Tot aici se constată că cu privire la personalitatea inculpatului, instanța a reținut că ultimul a recunoscut integral vina, cauza fiind judecată în procedură simplificată, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.104), la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.105), iar din conținutul informației din revendicare anterior a fost judecat inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare. (f.d.110,111-126) La caz, s-a notat că prin Sentința Judecătorei Leova din 04 februarie 2009 Salagor Petru a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4), cu aplicarea art. 85 Cod penal și cu aplicarea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătorei Leova din 24 septembrie 2007 stabilindu-i definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani cu executarea în penitenciar de tip închis. Iar, prin Decizia Colegiului Judiciar al Curții de apel Cahul din 06 august 2009, a fost casată parțial sentința Judecătorei Leova din 04 februarie 2009 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Salagor Petru a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 09 ani închisoare. În conformitate cu art. 85 Cod penal a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința judecătorei Leova din 24 septembrie 2007, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis. (f.d.119-120; f.d.121-123; f.d.124 -126)

Instanța de apel a constatat că, în speță, nu poate fi numită în privința inculpatului Salagor Petru o pedeapsă mai blândă, de vreme ce acesta anterior a fost tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor similare, având în vedere gravitatea infracțiunii imputate, pericolul social al acțiunilor sale,

precum și faptul că ultimul a comis anterior o infracțiune deosebit de gravă, fiind în fața unei recidive periculoase, concluzie ce este în concordanță cu prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel instanța corect a ajuns la concluzia că inculpatul Salagor Petru urmează a fi tras la răspundere penală, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedura penală și art. 82 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe o perioadă de 4 ani.

În acest sens Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Salagor Petru este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 13 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Salagor Petru xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **26 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie